

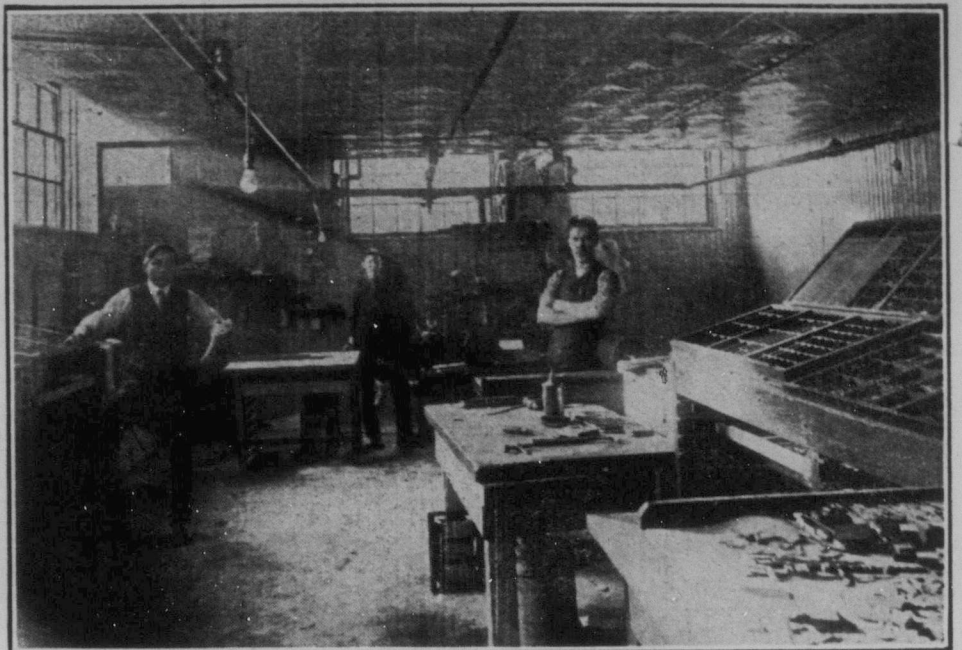
Canada = Tidningen just nu.

INTERIOR AF KONTORSLOKALEN.

C. ALBIN JONES. J. DAHLSTRÖM. E. ENSTRÖM. FRED. HAMBERG.

INTERIOR AF TRYCKERILOKALEN — Sättmaskinen i fonden.

J. A. HAGGLUND. J. V. JERNBERG. J. JOHANSON.

Tidningens personal.

I Canada-tidningens barndom kunde tidningen nästan helt o. hållet skötas af en enda man, pappa Fleming. Men liten har blifvit stor nu. Trots att de flesta af den moderna tidningsteknikens maskiner — hjälpmedel nu tagits i anspråk, behöfves dock ej mindre än sju starka karlar för att i daglig id och flit "runna" tidningen den dag som i dag är.

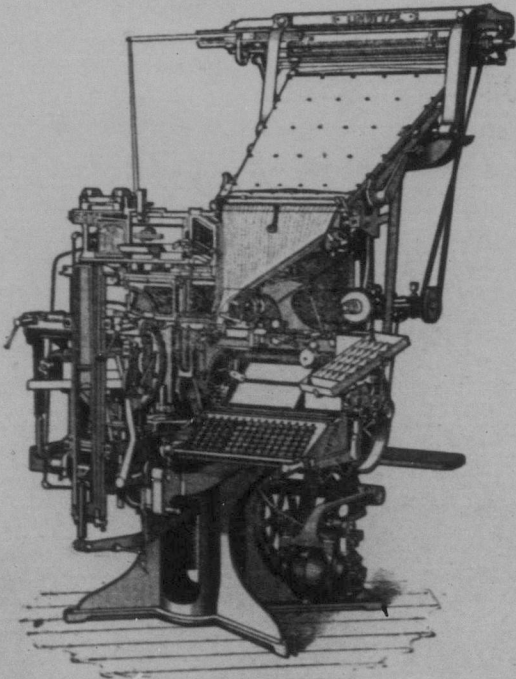
Vi ha trott att det borde intressera våra läsare att se dessa män afkonterfjeda i bild och i ord — den själ. Men liten har blifvit stor nu. ringaste, ty tidningsmän äro som bekant de blygsammaste och anspråkslösaste af alla dödliga. De äro vana att i hvarje tidningsnummer kraftigt bidra till andras rykte och äro äro själfva föredraga de att vara anonyma och okända, mystiskt maskerade bakom det redaktionella "Vi".

Undertecknad är emellertid endast en tillfällig gäst vid Canadatidningen, och jag anser mig ej bättre belöna den ättnings gästvänligheten än genom att inför tidningens tusentals tacksamma läsare presentera de personer, som hvarje vecka med aldrig slappnande intresse göra tidningen till hvad den är — en den allra förtärligaste utpost för gammal nedärfd svensk kultur och svensk odling i detta nya land.

Äras den som äras bör, och jag börjar därför med tidningens manager, C. Alb. Jones. Denne är det som står vid rodet af alla tidningens angelägenheter, och han är alltid lika lugn och säker, antingen det gällt att i storm och mörker kryssa tidningens fram mellan ekonomiska klippor och skär eller seglen spänns af förliga vindar med lekande solglitter på skummande vågor.

Det är ingen lätt uppgift att vara affärsledare vid en tidning, där det alldeles som i krig framför allt fordras tre ting: pengar, pengar och åter pengar... (kom ihåg det, du, som händelsevis resterar för din tidnings-

SÄTTMASKINEN.

Stockholm, med afsikt att ägna sig i ingenjörsbanan. Studierna där kräflade emellertid stora utgifter utan motsvarande inkomstillfällen, hvarför D. efter ett år afbröt sina studier vid högskolan och reste till Amerika, till Minnesota, i oktober 1895. Detta var under Grover Cleveland's andra presidenttermin, medan Minneapolis gator myllrade af arbetslösa, tiggare voro en hvardaglig foreteelse på landsbygden och ett större antal personer än måhända någonsin annars på örligt sätt söjde för sin existens. D. arbetade några år hos farmare, och ta sig en "drink" kan det hända mest tyskar, lärde sig tala plattyska.

Fred Hamberg är Canada-Tidningens kassör och är därtill sekreterare i dess styrelse. Det är en piggvaken och energisk man, men så är han också svensk till födelsen (jämlänning till på köpet), yankee till uppfostran och numera acklimatiserad canadensare — alltså idel hjärna, muskler och senor. Han är en helt ung man — endast 25 år gammal — men är ovanligt stadgad för sina år. När andra unga män slinka in på baren D. arbetade några år hos farmare, och ta sig en "drink" kan det hända att hr H. i stället slinker in på The

kerligen ej skulle kunna få någon annan lika lämplig person. Våra vänner i staden och ute på bygder ha förmodligen samma goda tanke om den mannen, eller hur? Men så har han ju också ett öfvermåttan lätt och 3fligt arbete. Han behöfver ju bara vifta med Svenska Canada-Tidningen framför landsmännens tusande ögon för att de villigt ska prenumerera och annonsera eller betala räkningar. Det ständiga skramlandet med dollar och bländrande sedelbundtar är ju ganska ansträngan-

maskinen. Det är nämligen ej nog för en maskinsättare att vara snabb i fingrarna, utan han måste äfven vara en smula mekanisk ingenjör. Ty den invecklade maskinen räkar rätt ofta i misshumör och börjar "krångla" och då gäller det att räkna ut hvar felet ligger...

John Johanson är Svenska Canada-Tidningens tryckare. Han är född år 1885 i Stockholm, och det är endast kort tid sedan han anlände från Sverige. Han har en grundlig utbildning i sitt yrke och sköter både accens- och tidningstrycket med samvetsgrannhet och precision.

CANADA-TIDNINGENS NYA HEM.

tytande såväl som högtyska, tillbrakte vintrarna delvis i timmerskogarna, studerade under tiden engelsk litteratur m. m. på kvällarna och genomgick efter någon tid Eclectic Business College, den stenografiska afdelningen. Arbetade så som stenograf en kort tid på Beaverliniens kontor samt sedermera som apoteks- och läkareassistent i Minneapolis.

Den 7 april 1904 kom han till Winnipeg, där han efter ett par månaders tillfällig sysselsättning i C. P. R. och Scandia Hotell i juni s. å. erhöi anställning vid denna tidning, till hvars personal han alltsedan dess hört.

Mr Dahlström har både ett godt och klart hufvud och ett godt och varmt hjärta och är i allo en riddare af pennan "utan frukten och tadel". Han är ej det ringaste elak och ett-rig som redaktörer ofta för sed hafva. Om det otroliga skulle hända att han ville "skälla ut" någon i tidningen, så ville han antagligen linda om stälpennan med bomull för att det skulle göra mindre ondt. Ja, sådan är han, mästarkocken, som hvar vecka kokar ihop Canada-Tidningens välsmakande och närande spetsoppa.

Bank of British North-America och ökar sitt bankkonto. Men till våra ögliga läsarinners tjänst har jag den smärtsamma plikten meddela att denne mönstergille man redan är upptagen.

Han kom öfver från Sverige redan vid 6 års ålder och talar alltså den mest "mixade" svensk-amerikanska. Kärleken till det ursprungliga fosterlandet brinner dock varmt i hans svensk-amerikansk-canadensiska hjärta och någon gång ämnar han alldeles säkert göra en tripp tillbaka till gamla landet. Dock icke förr än han kan göra den trippen i egen lustjakt...

Chas. J. Sandberg är vårt reseombud, den s. k. "flygaren", och torde alltså vara personligen bekant för många af våra läsare. Han är naturligtvis ute och flyger just när detta skrives så att några närmare personuppgifter ha vi ej tillfälle att lämna beträffande denna dock så viktiga kugge i vårt levande tidningsmaskineri. Det vilja vi emellertid säga att mr Sandberg särdeles energiskt och plikttröget fyller sin uppgift och att vi för denna viktiga befattning så-

de, men mr Sandberg är en stor och stark karl och leder sig nog... vänner, gå ni bara på och prenumerera, annonsera och betala räkningar.

John Häggland är född 1891 i Kramfors, Ångermanland. Eburu ej äldre är han dock en gammal tro-tjänare i Canada-Tidningens tjänst och har så att säga växt upp i dess moderliga sköte. Han var nämligen endast 13 år när han började sin bana som lärling i vårt tryckeri och nu är han förman där. Han är skicklig i sitt fack och en trågen och trogen främjare af flit och ordning i det dagliga arbetet på tidningens tekniska utformaende.

J. V. Jernberg är född år 1892 i St. Tuna, Sverige. Han är maskinsättare och gör flere mans arbete utan öfveransträngning. Detta beror ju mest på maskinens produktivitet, men hr J. är i alla fall trots sin ungdom en rask maskinoperatör, och ni skulle se hur hans fingrar dansa öfver klaviaturen med en sehwnung och teknik som skulle komma en pianist att blekna. Han är också en god kännare af

Vårt nya hem.

Den nya lokalen är inrymd i ett delvis nybyggt, praktigt tvåvåningshus i hörnet af Logan Ave och Stanley st., särskildt inredt för tidningens räkning af egaren, J. A. Sandgren. Lokalerne äro stora, ljusa och rymliga.

Kontorslokalen är delad i tre afdelningar. En yttre för besökande vänner och kunder, en inre afdelning för managern och kassören och så den allra innersta för redaktören.

I allmänhetens afdelning är tillfälle bl. a. beredt för besökande att slå sig ned och t. ex. skriva brev om dem så lyster, och för öfrigt är hvar och en afven välkommen att ta hela lokalen i betraktande. I kontorsafdelningen sitta managern och kassören, dagen i ända räknande sedlarnes mångfald i sitt anletes svett och det tunga kassaskåpet längst bort utgör en särdeles värdig fonddekoration till denna anslående tafla. Allra innerst finna vi redaktören lutad öfver sitt skrifbord, tänkande världsförhållanden och nedskrivande dem med farten af "en oljad blix".

Nere i "basementet" befinner sig tryckerilokalen, till yttnehållet minst dubbelt så stor som den gamla. Om tryckeriutensilierna i öfrigt är ej mycket att säga, då de äro de gamla vanliga. Men däremot känna vi oss manade att särskildt säga några ord om vår nya sättmaskin. Denna är en "Linotype" — den bästa och dyrbaraste sättmaskin som

Då man ser en dylik maskin, gripes man verkligen af en känsla af stolthet vid tanken på hvad människosinnet lyckats frambringa. Men man känner sig strax ödmjuk igen, om man betänker att det minsta grästrå för mikroskopet afslöjar annu större under af sinrik konstruktion och invecklade funktioner — plus gåfvan af flit och förmågan af ny-åsträng.

Om alltså Svenska Canada-Tidningens tryckerimaskiner, hur fulländade de än må vara, äro endast döda och ofullkomliga ting, så är dock själfva tidningen full af lif och anda, en produkt af intresserade och intelligenta personers samfälda arbete. Jag vågar därför uttala en till visshet gränsande förhoppning att Canada-Tidningen har att motse en ljus och lyckosam framtid och att den för hvarje år blir ett allt starkare fäste för svenskt språk och svensk kultur bland våra landsmän i Canada!

E. Enström.

P. S. Sedan ofvanstående skrivits och uppsatts har redaktör Dahlström beslutat trada tillbaka, och undertecknad har åtagit sig att bli hans efterträdare. Mr Dahlströms redaktörstjänst får emellertid stå kvar såsom den från början röstades — det ta talangfulla och nitiska arbete han i så många år nedlagt i tidningens tjänst.

E.

INTERIOR AF TRYCKERILOKALEN — Tryckpressen.

